

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ถึง ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๑. ทุเรียน

ฝนตก อากาศชื้น

ระยะเก็บผลผลิต/หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต

- โรคใบติด หรือใบไหม้(เชื้อรา *Rhizoctonia solani*)

อาการเริ่มแรกพบแผลคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อราสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมีลักษณะคล้ายใยแมงมุมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เป็นโรคจะแห้งติดอยู่กับกิ่ง ก่อนหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบไหม้เห็นเป็นหย่อมๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแขนงค้ำตามกิ่ง ต่อมาใบจะร่วงจนเหลือแต่กิ่ง และกิ่งแห้งในที่สุด ทำให้ต้นเสียรูปทรง

การป้องกัน

๑. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้นสะสม

๒. หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น ไปทำลายนอกแปลงปลูก และพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช

ทีบูโคนาโซล + ไตรฟลอกซีสโตรบิน ๕๐% + ๒๕% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เพนโทไอพเรต ๒๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟลูโตรอะพอล ๑๒.๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๖๕.๒% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ ๗๗% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คิวปริลออกไซด์ ๘๖.๒% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๑๐-๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗-๑๐ วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น

๓. ในแปลงปลูกที่มีความชื้นสูงและมีการระบาดของโรคเป็นประจำ ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง เพื่อลดการแตกใบ

๔. ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ดูแลการตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสม ไม่ให้ต้นมีทรงพุ่มแน่นทึบ เพื่อให้ทุเรียนได้รับแสงแดด และอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค

๒. ผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)

ทุกระยะการเจริญเติบโต

- โรคใบจุดหรือใบจุดตากบ (เชื้อรา *Cercospora lactucae-sativa*)

เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็นจุดฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อนกระจายทั่วใบ เมื่อแผลขยายใหญ่ขึ้นแผลจะมีลักษณะกลมหรือค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว มักพบเส้นใยของเชื้อรา

เจริญขึ้นเหนือเนื้อเยื่อพืช ขอบแผลเป็นสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมีหลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึงจุดใหญ่ขนาด ๑-๑๐ มิลลิเมตร ถ้าอาการรุนแรงแผลจะต่อกันทำให้เกิดอาการใบไหม้ ถ้าเกิดกับใบอ่อนอาจทำให้เกิดอาการใบหงิกงอได้

การป้องกัน

๑. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือฆ่าเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดยแช่ในน้ำอุ่น ๔๙-๕๐ องศาเซลเซียส นาน ๒๐-๒๕ นาที
๒. ก่อนการปลูกควรไถพรวนดินลึกๆ ทิ้งไว้อย่างน้อย ๓๐ วัน เพื่อให้เศษซากพืชและวัชพืชย่อยสลาย
๓. จัดการแปลงปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี ในกรณีปลูกระบบไฮโดรโปนิกส์ ควรเตรียม พื้นโรงเรือนให้ดี อาจโรย ดัวยหินกรวด เพื่อป้องกันน้ำขัง และควรมีอากาศถ่ายเท
๔. กรณีที่ปลูกในระบบไฮโดรโปนิกส์ หลังเก็บเกี่ยว ทำความสะอาดโต๊ะปลูก และพ่นด้วยสารเคมี
๕. พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อเริ่มพบโรค
๖. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชอื่นสลับหมุนเวียนอย่างน้อย ๓ ปี